

**Bryssel den 24 juni 2026
(OR. en)**

11076/26

**COPEN 241
JAI 877
EJUSTICE 32
DROIPEN 116
IXIM 144**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	19 juni 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2026) 284 final
Ärende:	RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET om medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregister genom det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris)

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 284 final.

Bilaga: COM(2026) 284 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.6.2026
COM(2026) 284 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregister genom det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris)

{SWD(2026) 152 final}

1. Inledning

Syftet med det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) är att förbättra säkerheten inom EU-området med frihet, säkerhet och rättvisa genom att möjliggöra ett effektivt utbyte av uppgifter om domar som utdömts av brottmålsdomstolar i EU. Ecris togs i drift i april 2012. Det regleras av rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll¹. Rådets beslut 2009/316/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister har ersatts av direktiv (EU) 2019/884, men är fortfarande bindande för Danmark och Irland².

Den 29 juni 2017 antog kommissionen sin första statistiska rapport i enlighet med artikel 7 i rådets beslut 2009/316/RIF, vilken omfattade perioden från april 2012 till den 31 december 2016³. Kommissionens andra statistiska rapport, som antogs den 21 december 2020, omfattade perioden 1 januari 2017–31 december 2019⁴.

Detta dokument⁵ är kommissionens tredje statistiska rapport om medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregister via Ecris. Syftet är att bedöma hur medlemsstaterna efterlever Ecris rättsliga ram när de utbyter uppgifter, identifiera eventuella problem med systemets effektivitet och i förekommande fall rätta till dessa. Kommissionen förbehåller sig rätten att vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att medlemsstaterna uppfyller sina rättsliga förpliktelser enligt rådets rambeslut 2009/315/RIF.

Denna rapport har antagits inför idrifttagandet av Ecris-TCN-systemet, som kommer att komplettera Ecris med ett effektivt system för utbyte av uppgifter om dömda tredjelandsmedborgare⁶, i syfte att göra en översyn av medlemsstaternas utbyte av uppgifter innan detta nya system tas i drift.

1.1. Statistik från Ecris

Denna rapport ger en översikt över användningen av Ecris under femårsperioden **1 januari 2020–31 december 2024**. Den åtföljs av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, SWD(2026)152 (*arbetsdokumentet*). Vissa delar av statistiken i denna rapport ger en allmän översikt över de 13 år som har gått sedan Ecris började användas i april 2012. De jämförbara statistiska uppgifterna om alla medlemsstater och de enskilda medlemsstaternas statistiska tabeller i avsnitt 3 i arbetsdokumentet omfattar emellertid endast Ecris-utbyten under perioden 2020–2024. I förekommande fall har statistiken för tidigare år använts som referenspunkt. Rapporten innehåller även **uppgifter om utbyten med Förenade kungariket till och med den 31 december 2020**⁷.

Rapporten bygger på statistik som skapas automatiskt av systemet och som sedan skickas av medlemsstaterna till kommissionen. Av de 233 statistiska indikatorer som fastställts för Ecris valde kommissionen att endast offentliggöra de mest relevanta och meningsfulla uppgifterna.

¹ EUT L 93, 7.4.2009, s. 23, i dess lydelse enligt direktiv (EU) 2019/884, EUT L 151, 7.6.2019, s. 143.

² EUT L 93, 7.4.2009, s. 33. Detta beslut har ersatts med direktiv (EU) 2019/884 med avseende på de medlemsstater som är bundna av direktivet från och med den 28 juni 2022.

³ COM(2017) 341 final, SWD(2017) 242 final (inte översatt till svenska).

⁴ COM(2020) 778 final, SWD(2020) 378 final (inte översatt till svenska).

⁵ Baserat på artikel 13a.3 i rambeslut 2009/315/RIF.

⁶ Se avsnitt 2.9.

⁷ Förenade kungariket var en EU-medlemsstat fram till den 31 januari 2020, men på grundval av artikel 127.1 i utträdesavtalet fortsatte landet att utbyta uppgifter via Ecris under den övergångsperiod som löpte ut den 31 december 2020. För närvarande utbyter Förenade kungariket uppgifter ur kriminalregister med EU:s medlemsstater på grundval av handels- och samarbetsavtalet.

Medlemsstater uppmanades dessutom att lämna statistik över antalet fällande domar mot medborgare från andra EU-medlemsstater som utdömts på deras territorier, för att göra det möjligt för kommissionen att skapa en översikt över hur underrättelseförfarandet genomförs. Rapporten innehåller uppgifter om fällande domar som mottagits från samtliga 27 medlemsstater samt från Förenade kungariket för år 2020.

1.2. Allmänna principer för Ecris-systemet

Ecris-systemet bygger på en decentraliserad struktur där uppgifter ur kriminalregister uteslutande utbyts elektroniskt mellan medlemsstaternas centralmyndigheter.

Varje medlemsstat som har fällt en medborgare från en annan medlemsstat är skyldig att delge den medlemsstaten (*medborgarskapsmedlemsstaten*) all information om den fällande domen via Ecris (**underrättelser om nya fällande domar**) och eventuella påföljande uppdateringar (**underrättelser om uppdateringar**).

Medborgarskapsmedlemsstaten håller på så sätt ett centralt register över alla fällande domar som meddelats mot dess medborgare av brottmålsdomstolar i andra medlemsstater, utöver eventuella fällande domar som har meddelats i den egna medlemsstaten. Medborgarskapsmedlemsstaten är sedan skyldig att lagra och uppdatera alla uppgifter som mottagits via Ecris och tillhandahålla uppgifter ur kriminalregister (**svar på begäranden**) när en annan medlemsstat så önskar (**begäranden om uppgifter**) inom korta tidsfrister på 10 eller 20 dagar⁸.

1.3. Sammanfattning

Mer än tio år efter lanseringen nådde Ecris en **viktig milstolpe 2022, då alla 27 medlemsstaterna blev fullt sammanlänkade** och det största möjliga antalet sammanlänkningar, 702, upprättades och stabiliserades. Detta säkerställer att uppgifter ur kriminalregister kan utbytas i hela EU utan tekniska hinder.

Efter en nedgång till följd av pandemin och brexit har utbytesvolymen åter börjat öka. År 2024 uppgick antalet meddelanden till inemot 4,8 miljoner – i genomsnitt 400 000 per månad. Sedan 2017 har utbytets struktur förändrats avsevärt – antalet begäranden om uppgifter är nu nästan fem gånger större än antalet underrättelser om fällande domar.

Antalet fällande domar mot medborgare i andra medlemsstater minskade avsevärt under 2020 till omkring 250 000 per år och har legat kvar på denna nivå sedan dess, vilket har lett till färre underrättelser om nya fällande domar. År 2024 minskade antalet underrättelser till 260 000, vilket motsvarar nivån 2014. **Alla medlemsstater översänder nu underrättelser om nya fällande domar,** och många har arbetat av sina **eftersläpningar**. Alla fällande domar anmäls dock inte, särskilt inte av Danmark, Irland, Luxemburg, Rumänien och Slovakien.

⁸ En detaljerad beskrivning av de allmänna principerna för utbyte av uppgifter via Ecris finns i avsnitt 1 i arbetsdokumentet.

Antalet begäranden om uppgifter fortsatte att öka stadigt och uppgick till 1,2 miljoner 2024. År 2019 **förändrades på ett genomgripande sätt användningen av Ecris**, som därefter oftare har använts för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden. År 2024 utgjorde sådana begäranden **56 % av alla begäranden** och avsåg främst registerkontroller vid rekrytering till arbeten som innebär kontakt med barn eller begäranden från enskilda personer som ville få uppgifter om sitt eget kriminalregister.

Flera medlemsstater använder dock fortfarande Ecris i **begränsad utsträckning för att begära uppgifter ur kriminalregister**, däribland Bulgarien, Estland, Irland, Grekland, Italien, Lettland, Ungern Malta och Slovenien. Vissa medlemsstater (Belgien, Irland, Kroatien, Italien, Luxemburg, Ungern, Slovenien och Slovakien) använder Ecris **uteslutande eller nästan uteslutande för straffrättsliga förfaranden**, medan andra **nästan uteslutande begär uppgifter för andra ändamål** (Tjeckien, Grekland, Spanien och Cypern).

År 2024 innehöll endast 16,6 % av svaren uppgifter om tidigare fällande domar, vilket återspeglar den ökande andelen begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden. Över 197 000 svar visade dock att det fanns tidigare fällande domar.

Svarsfrekvensen har förbättrats avsevärt jämfört med 2019: antalet sena svar har halverats och antalet begäranden där tidsfristen löpt ut har minskat mer än femfaldigt. Trots detta skickades fortfarande 9,7 % av svaren efter den rättsliga tidsfristen, och 38 000 begäranden förblev obesvarade efter det att tidsfristen löpt ut.

Trots den **positiva utvecklingen när det gäller antalet uppdateringar** (254 000 år 2024) översänder vissa medlemsstater fortfarande endast ett fåtal uppdateringar (Bulgarien, Grekland, Irland och Malta) eller inga alls (Estland och Slovenien).

Antalet obesvarade begäranden har ökat på ett oroväckande sätt: 317 000 begäranden (5,8 % av alla begäranden) under perioden 2020–2024 besvarades inte, främst av Cypern, Bulgarien, Kroatien, Spanien och Grekland. Den ökande tendensen att underlåta att uppfylla skyldigheten att besvara begäranden om uppgifter är alarmerande med tanke på de potentiellt tragiska konsekvenserna.

Utbytet av uppgifter om tredjlandsmedborgare är fortfarande begränsat (88 000, vilket motsvarar 7 % av alla begäranden), även om det förväntas öka när Ecris-TCN tas i drift 2027.

Det kvarstår **betydande skillnader** mellan medlemsstaterna **när det gäller aktivitet och arbetsbörda**.

2. Ecris-utbytena i siffror

2.1. Anslutna medlemsstater

Ecris är ett decentraliserat system där alla medlemsstater bör vara sammanlänkade med varandra. En medlemsstat anses vara ansluten till Ecris om den utbyter uppgifter ur kriminalregister med åtminstone en annan ansluten medlemsstat.

En annan milstolpe har nåtts i Ecris historia – samtliga medlemsstater är nu anslutna till Ecris och utbyter uppgifter ur kriminalregister med alla andra medlemsstater.⁹

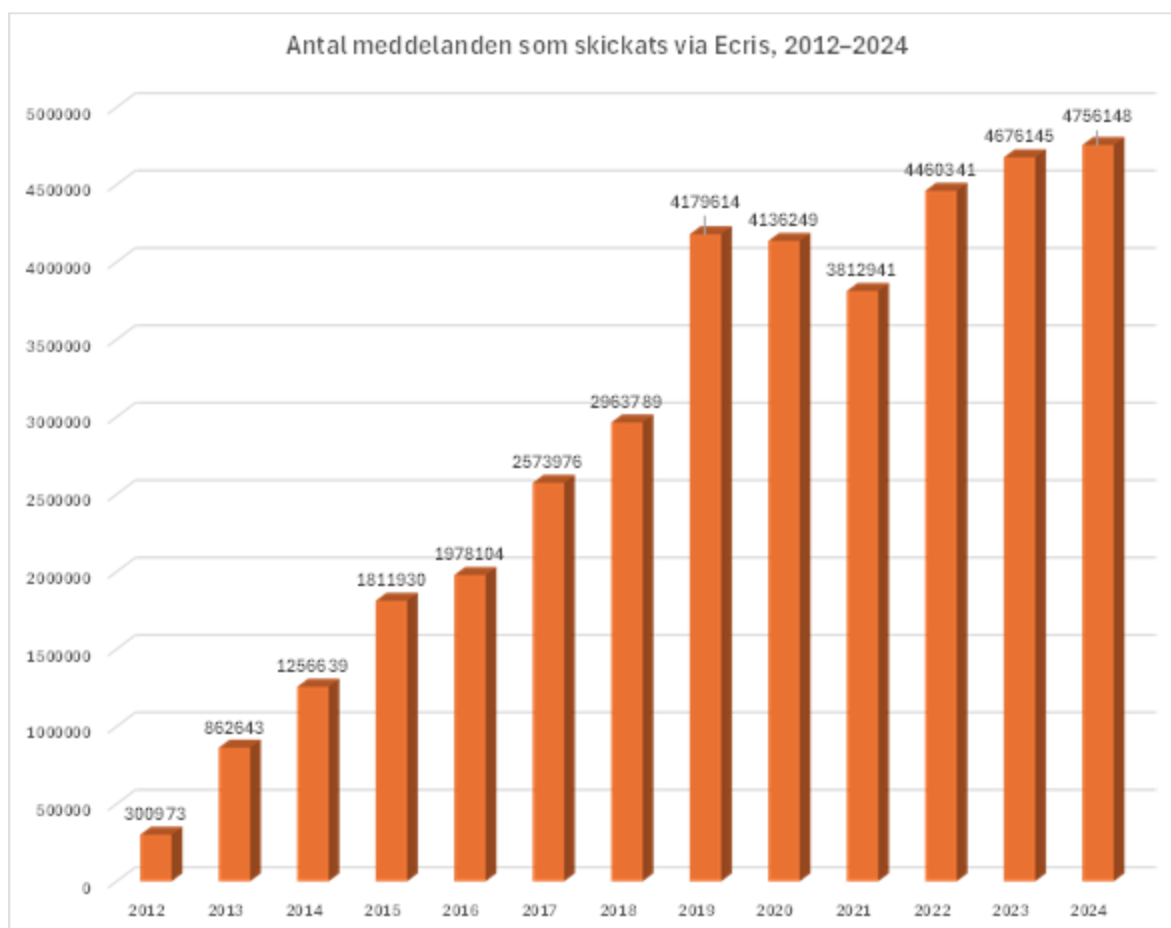
⁹ För historiken över anslutningen till Ecris-nätverket, se avsnitt 2.1 i arbetsdokumentet.

Ecris-systemet togs i drift 2012, med totalt 173 sammanlänkningar av maximalt 702 möjliga vid den tidpunkten (27 anslutna medlemsstater). Vid utgången av 2019 hade 670 sammanlänkningar upprättats (90 % av det då möjliga 756). Först 2022, efter tio års drift av Ecris, hade **alla 702 möjliga sammanlänkningar**¹⁰ mellan medlemsstaterna **upprättats** och har varit stabila sedan dess.

- **Alla 27 medlemsstater är anslutna till Ecris och utbyter uppgifter ur kriminalregister med alla övriga medlemsstater**
Efter tio års drift nåddes **ytterligare en milstolpe** i Ecris historia – **2022 hade alla 702 möjliga sammanlänkningar** mellan medlemsstaterna upprättats och har varit stabila sedan dess.

2.2. Totalt antal meddelanden som utbyts

Diagrammet nedan visar den ökande årliga volymen av meddelanden som utbyts mellan samtliga anslutna medlemsstater från april 2012, då Ecris togs i drift, till och med den 31 december 2024. Det bör noteras att systemet endast var i drift under åtta månader 2012. Alla typer av meddelanden ingår i dessa volymer: underrättelser, uppdateringar, begäranden, svar, avslag, andra svar och utbyten av kompletterande uppgifter.

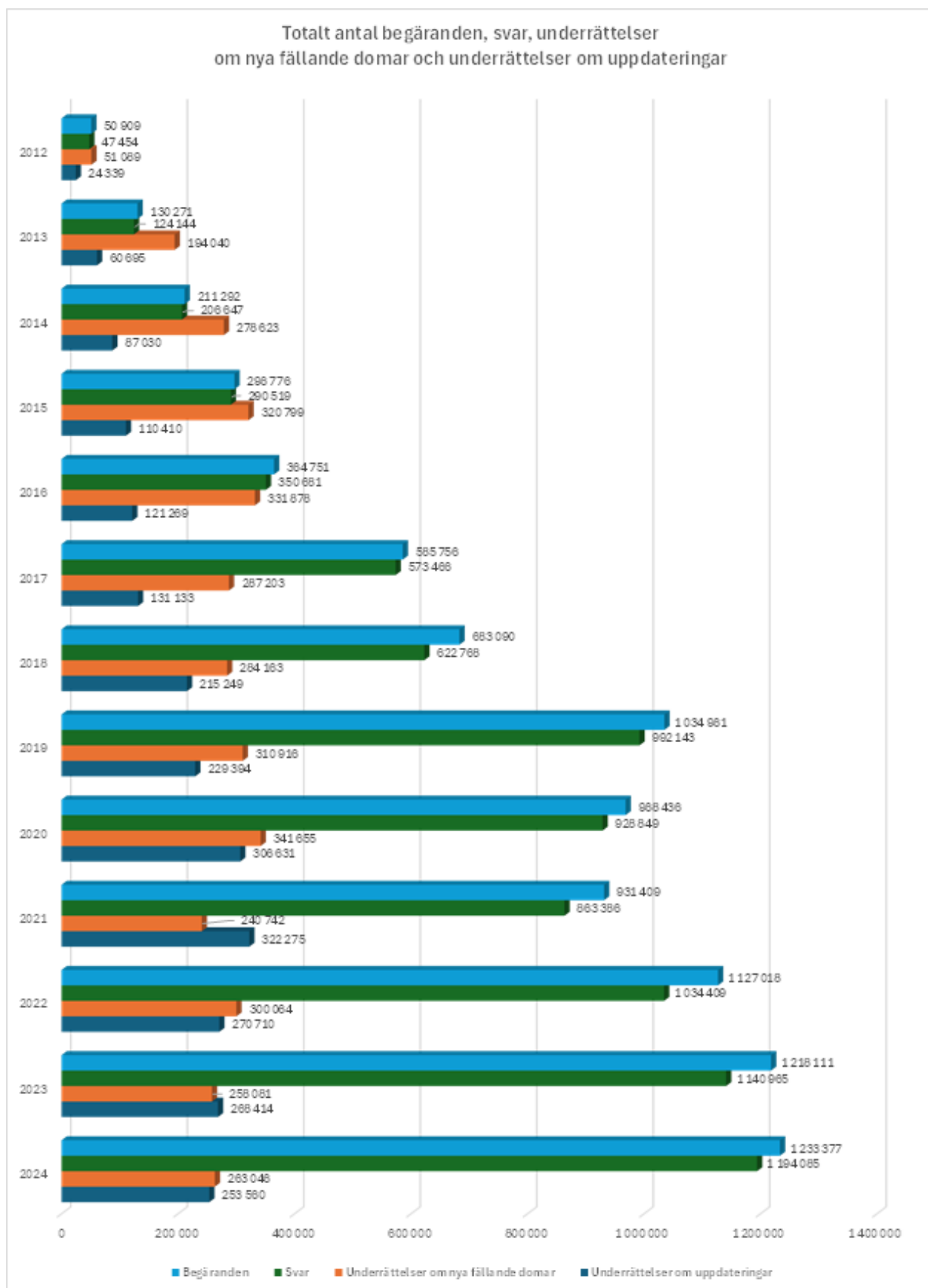

¹⁰ Detta antal bygger på det nuvarande antalet medlemsstater efter brexit, dvs. 27 (27*26).

Den årliga meddelandevolymen **ökade snabbt fram till 2019**, då den uppgick till nästan **4,2 miljoner**, med i genomsnitt 348 000 meddelanden per månad. **Pandemin** och de efterföljande resebegränsningarna ledde till att denna volym **stabiliserades 2020** och därefter **minskade kraftigt 2021 till 3,8 miljoner** meddelanden. Förenade kungarikets utträde ur Ecris den 1 januari 2021 bidrog också till denna minskning. År 2022 började meddelandevolymen åter att öka stadigt och uppgick till nästan **4,8 miljoner 2024, med i genomsnitt 400 000 meddelanden per månad**.

Diagrammet nedan illustrerar utvecklingen av antalet skickade begäranden, svar på begäranden, underrättelser om nya fällande domar och underrättelser om uppdateringar under de 13 år som Ecris varit i drift. Svaren omfattar svar på begäranden, avslag på begäranden och övriga svar¹¹.

¹¹ Andra svar är exempelvis svar där flera personer påträffats, svar där personen i fråga inte är medborgare i den anmodade medlemsstaten osv.

Förhållandet mellan antalet underrättelser om nya fällande domar, begäranden och svar på begäranden började förändras radikalt från och med 2017. Från att dessa tre kategorier

2016 uppvisade nästan lika stora volymer, omkring 350 000 per år och kategori, blev **antalet begäranden** om uppgifter och det motsvarande **antalet svar** på begäranden tre gånger högre än antalet underrättelser under 2019 och 2020. **Under 2023 och 2024** var antalet begäranden och svar slutligen **nästan fem gånger högre än antalet underrättelser**.

År 2020 ökade **antalet underrättelser** om nya fällande domar till 340 000¹², för att sedan minska igen 2021 och därefter stabiliseras på en relativt låg nivå på omkring **260 000 per år vid utgången av 2024**, vilket motsvarar nivån 2014. Mot bakgrund av det växande nätet av sammanlänknings mellan medlemsstaterna och det faktum att färre medlemsstater än under den föregående rapporteringsperioden hade problem med att skicka underrättelser om alla nya fällande domar¹³ tyder denna förändring på **att antalet fällande domar** mot medborgare i andra medlemsstater **har minskat**.

Antalet begäranden om uppgifter och tillhörande svar har däremot **ökat stadigt – med 25 % sedan 2020** – och uppgick 2024 till totalt **1,2 miljoner** i vardera kategorin. Denna ökning är inte lika dramatisk som under den föregående mätperioden¹⁴, då den stora förändringen i användningen av Ecris ägde rum och **antalet begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden blev tre gånger större än antalet begäranden som avsåg straffrättsliga förfaranden** (mer information finns i avsnitt 2.8). Den stadiga ökningen av antalet begäranden under de 13 år som Ecris har varit i drift är också ett positivt tecken på medlemsstaternas ökande medvetenhet om behovet av att använda systemet för att begära uppgifter inom ramen för straffrättsliga förfaranden för att kunna beakta tidigare fällande domar, i enlighet med rambeslut 2008/675/RIF¹⁵.

➤ **Antalet meddelanden som utbyttes ökade åter efter pandemin och uppgick till 4,8 miljoner 2024.**

Pandemin, de därmed sammanhängande resebegränsningarna och brexit ledde till en kraftig minskning av antalet utbytta meddelanden till 3,8 miljoner 2021. År 2022 började meddelandevolymen åter att öka stadigt och uppgick till nästan **4,8 miljoner 2024, med i genomsnitt 400 000 meddelanden per månad. Förhållandet mellan antalet underrättelser om fällande domar, begäranden och svar på begäranden har förändrats radikalt sedan 2017. År 2024 var antalet begäranden om uppgifter nästan fem gånger större än antalet underrättelser.**

2.3. Antal underrättelser, begäranden och svar per medlemsstat

Diagrammet nedan visar det totala antalet skickade begäranden, svar på begäranden, underrättelser om nya fällande domar och underrättelser om uppdateringar per medlemsstat under de fem åren 2020–2024¹⁶.

¹² Denna ökning berodde främst på att Förenade kungariket skickade 95 000 eftersläpande underrättelser 2020 (tre gånger det antal underrättelser som Förenade kungariket vanligen skickade per år) innan landet lämnade Ecris.

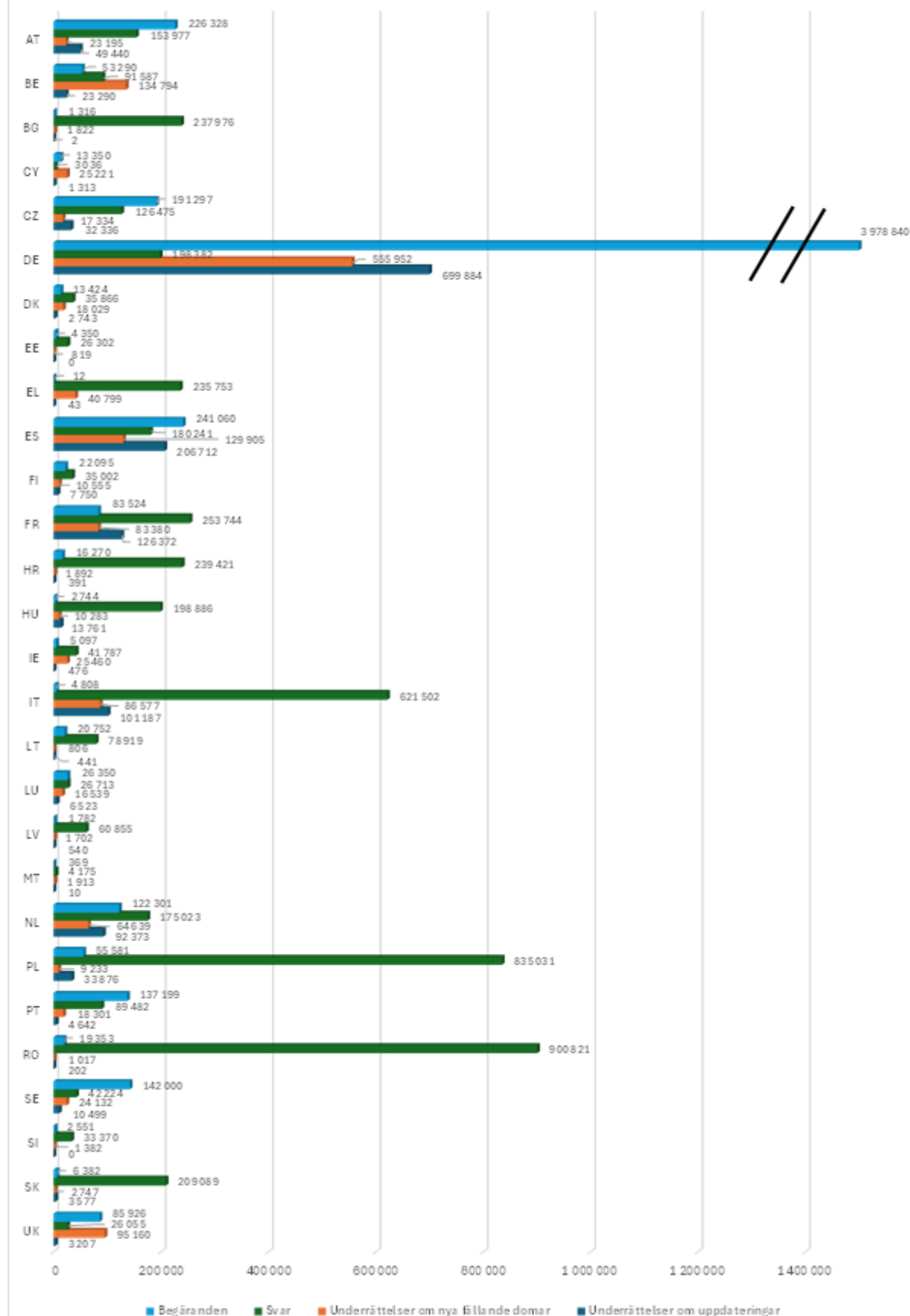
¹³ Såsom anges i avsnitt 2.4. nedan.

¹⁴ Perioden 2017–2019, som omfattas av den andra statistiska rapporten.

¹⁵ EUT L 220, 15.8.2008, s. 32.

¹⁶ För de årliga uppgifterna för denna period, se avsnitt 2.2 i arbetsdokumentet.

Totalt antal begäranden, svar, underrättelser om nya fällande domar och underrättelser om uppdateringar per medlemsstat, 2020–2024

Liksom tidigare år var de mest aktiva medlemsstaterna, sett till den totala volymen av dessa fyra typer av meddelanden, Tyskland (25 % av alla sådana utbytta meddelanden), Polen (4,2 %), Rumänien (4,2 %), Italien (3,7 %) och Spanien (3,5 %).

Siffrorna visar på **betydande skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller användningen av Ecris och arbetsbelastningen**. Vissa medlemsstater **begär uppgifter betydligt oftare än de anmodas att lämna uppgifter**. Tyskland skickade exempelvis nästan fyra miljoner begäranden under perioden 2020–2024, men mottog endast 198 000 begäranden. Sverige skickade 142 000 begäranden, jämfört med 42 200 mottagna¹⁷. Omvänt får många medlemsstater ta emot ett **betydande antal begäranden**, samtidigt som de själva skickar färre begäranden, till exempel Rumänien (901 000 avgivna svar jämfört med 19 400 skickade begäranden), Polen (835 000 jämfört med 55 600) och Italien (622 000 jämfört med 4 800)¹⁸. Andra medlemsstater **skickar stora mängder underrättelser** om nya fällande domar till de medlemsstater där den dömda är medborgare, samtidigt som de skickar färre begäranden om uppgifter, däribland Belgien (135 000 skickade underrättelser och 53 300 skickade begäranden), Italien (86 600 underrättelser och 4 800 begäranden) och Grekland (40 800 underrättelser och 12 begäranden).

➤ **Stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller Ecris-aktiviteter och arbetsbörda**

Vissa medlemsstater skickar betydligt **fler begäranden om uppgifter än de mottar** (Tyskland, Sverige och Österrike), medan andra har en **betydande arbetsbörda när det gäller att besvara dessa begäranden** (Rumänien, Polen, Italien, Frankrike, Kroatien, Bulgarien och Grekland). För vissa andra medlemsstater (Belgien, Italien och Grekland) beror arbetsbördan huvudsakligen på att de skickar ett **stort antal underrättelser** om nya fällande domar till de medlemsstater där de dömda personerna är medborgare.

2.4. Underrättelser

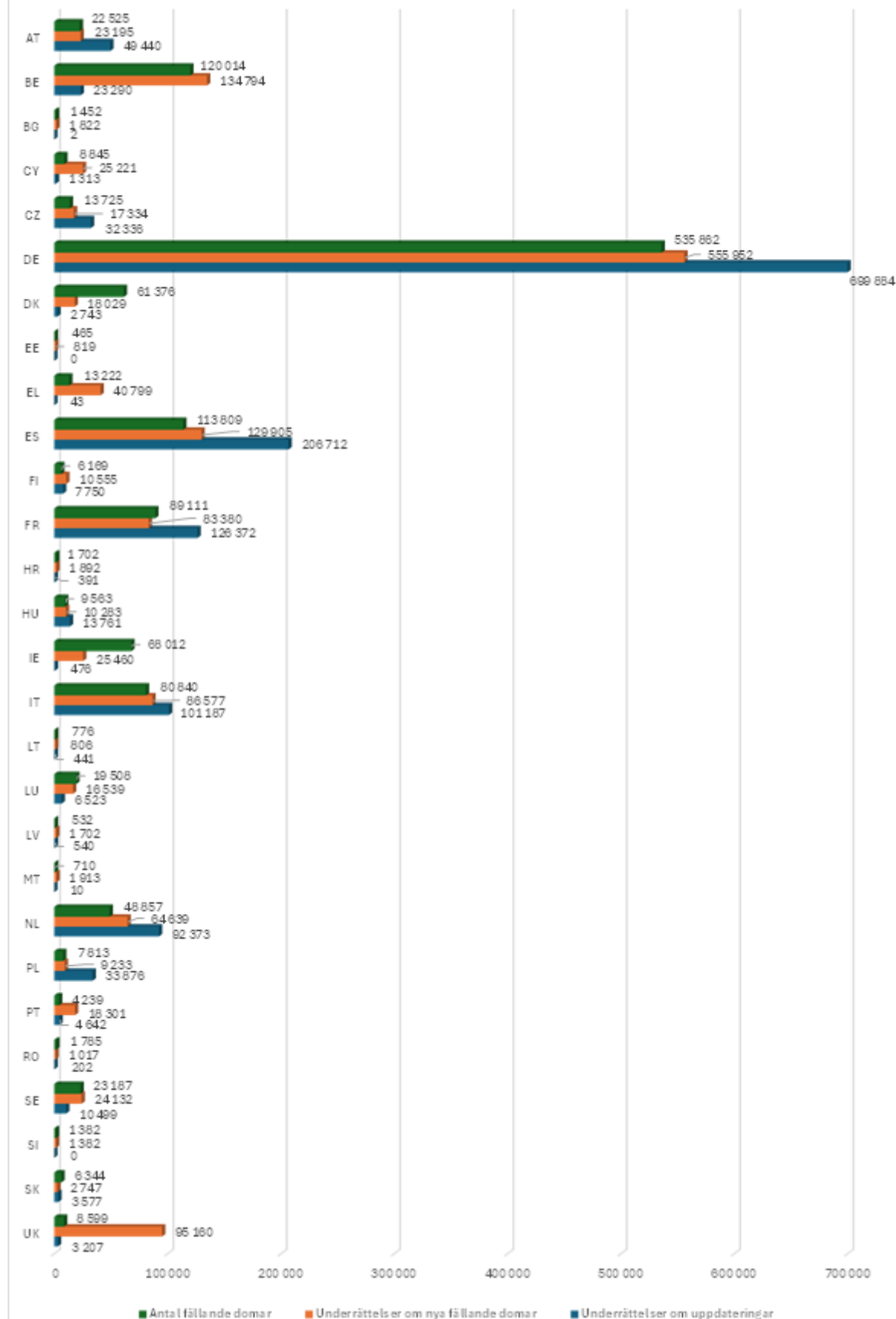
Diagrammet nedan visar det totala antalet fällande domar mot medborgare i andra medlemsstater, motsvarande underrättelser om dessa domar och underrättelser om uppdateringar som skickats av varje medlemsstat under de fem åren 2020–2024¹⁹.

¹⁷ På liknande sätt skickade Österrike 226 300 begäranden och mottog 154 000, medan Tjeckien skickade 191 300 och mottog 126 500.

¹⁸ Detsamma gäller Frankrike (254 000 avgivna svar jämfört med 83 500 skickade begäranden), Kroatien (239 400 jämfört med 16 300), Bulgarien (238 000 jämfört med 1 300), Grekland (236 000 jämfört med 12), Slovakien (209 000 jämfört med 6 400) och Ungern (199 000 jämfört med 2 700).

¹⁹ För de årliga uppgifterna under denna period, se avsnitt 2.3 i arbetsdokumentet.

Totalt antal fällande domar och underrättelser (om nya fällande domar och uppdateringar) per medlemsstat, 2020–2024

Under rapporteringsperioden meddelades **1 270 000 nya fällande domar mot medborgare i andra medlemsstater** i medlemsstaterna, med ett genomsnitt på **250 000 fällande domar per år**. **Antalet fällande domar minskade avsevärt 2020** och har legat kvar på samma nivå sedan dess, vilket har lett till ett **minskat antal underrättelser** om nya fällande domar.

Totalt skickade medlemsstaterna omkring **1,4 miljoner underrättelser om nya fällande domar och 1,4 miljoner underrättelser om uppdateringar** under denna period.

Antalet skickade underrättelser varierade avsevärt mellan medlemsstaterna, från 556 000 underrättelser om nya fällande domar som skickades av Tyskland till 800 sådana underrättelser som skickades av Litauen och Estland under de fem åren. Särskilt två faktorer förklarar dessa variationer: landets storlek och antalet fällande domar mot medborgare i andra medlemsstater (medborgare från andra EU-medlemsstater)²⁰.

De **mest aktiva** medlemsstaterna när det gäller att skicka **underrättelser om nya fällande domar** var Tyskland (40 % av alla sådana underrättelser), Belgien (9,6 %) och Spanien (9,3 %). Rangordningen var liknande för **underrättelser om uppdateringar**: Tyskland (49 %), Spanien (15 %) och Frankrike (9 %).

Under rapporteringsperioden 2020–2024 **låg andelen underrättelser om nya fällande domar respektive underrättelser om uppdateringar på omkring 50 %**. År 2024 stod dessa underrättelser för 51 % respektive 49 %, jämfört med 58 % respektive 42 % under referensåret 2019. Det bör påpekas att uppdateringar endast utgjorde ungefär en tredjedel av alla underrättelser före 2018. Den senaste **betydande ökningen av antalet uppdateringar** för många av medlemsstaterna bör ses som ett positivt tecken på en ökande medvetenhet om vikten av att informera om uppdateringar av ursprungliga underrättelser.

Andelen underrättelser om nya fällande domar respektive underrättelser om uppdateringar varierade avsevärt mellan medlemsstaterna – från att antalet uppdateringar var fyra gånger så stort som antalet ursprungliga underrättelser (i Polens fall) eller mer än dubbelt så stort (i Österrikes och Tjeckiens fall), via ungefär lika stora andelar i de båda kategorierna av underrättelser (i Italiens, Nederländernas och Ungerns fall), till att uppdateringarna endast utgjorde en mycket liten del av samtliga underrättelser (i Bulgariens, Cyperns, Greklands, Irlands, Maltas och Rumäniens fall). För Tyskland, Spanien och Frankrike, som skickade det största totala antalet underrättelser under rapporteringsperioden, utgjorde uppdateringarna cirka 56 %, 61 % respektive 60 %.

När det gäller de problem som identifierades i de tidigare statistiska rapporterna – att många medlemsstater inte skickade några eller endast ett fåtal underrättelser om nya fällande domar eller uppdateringar – **förbättrades situationen avsevärt under perioden 2020–2024, både när det gäller antalet medlemsstater som fullgjorde sina skyldigheter och mängden översända uppgifter**.

För det första **skickar nu alla medlemsstater underrättelser om nya fällande domar**. **Vissa medlemsstater skickar dock fortfarande inte underrättelser om alla fällande domar som meddelats på deras territorium**, däribland Danmark (43 300 saknade underrättelser, 70 % av de fällande domarna omfattades inte av underrättelserna), Irland (42 600; 63 %), Slovakien (3 600; 57 %), Rumänien (800; 43 %) och Luxemburg (3 000;

²⁰ Se statistik från Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=File:Non-national_population_by_group_of_citizenship,_1_January_2024.png&trans=sv.

15 %). Som en följd av detta registrerades dessa fällande domar inte i medborgarskapsmedlemsstaterna.

Å andra sidan har ett nytt fenomen observerats i de flesta medlemsstater²¹, nämligen att de skickar ett **antal underrättelser om nya fällande domar som vida överstiger det faktiska antalet fällande domar**. Detta kan bero på att det rör sig om en **eftersläpning av fällande domar** från tidigare år.

För det andra **skickade** två medlemsstater (Estland och Slovenien) **inga uppdateringar** av tidigare underrättelser, och ytterligare fyra medlemsstater **skickade ett lågt antal uppdateringar**, nämligen Bulgarien (2), Irland (476), Grekland (43), och Malta (10). Om den dömande medlemsstaten underlåter att skicka uppdateringar **leder det till att medborgarskapsmedlemsstaten behandlar och sprider otillförlitliga och inaktuella uppgifter**²².

➤ **Färre fällande domar i EU sedan pandemin, vilket har lett till ett minskat antal underrättelser**

Antalet fällande domar mot medborgare i andra medlemsstater minskade avsevärt 2020, från över 320 000 under de föregående åren till **250 000 fällande domar** per år, och har legat kvar på denna nivå sedan dess, vilket har lett till ett **minskat antal underrättelser** om nya fällande domar. År 2024 minskade det totala antalet underrättelser till **260 000**, vilket motsvarar den nivå som registrerades 2014.

➤ **Alla medlemsstater skickar underrättelser om nya och eftersläpande fällande domar, men fortfarande omfattas inte alla fällande domar av underrättelser**

Jämfört med tidigare rapporteringsperioder **förbättrades situationen avsevärt under perioden 2020–2024**, och **alla medlemsstater skickar nu underrättelser om nya fällande domar**. Dessutom skickade de flesta medlemsstater underrättelser om ett antal fällande domar som vida översteg det faktiska antalet nya fällande domar under perioden, vilket tyder på att det **rör sig om en eftersläpning av fällande domar** från tidigare år.

Vissa medlemsstater skickar dock fortfarande inte underrättelser om alla fällande domar som meddelats på deras territorium (Danmark, Irland, Luxemburg, Slovakien och Rumänien).

➤ **Trots den positiva utvecklingen med ett ökande antal uppdateringar skickas fortfarande inte underrättelser om många uppdateringar**

Antalet underrättelser om uppdateringar har ökat kontinuerligt och uppgick till 254 000 år 2024. Uppdateringarna stod för **hälften av alla skickade underrättelser**, jämfört med 42 % år 2019. Även om betydligt fler medlemsstater skickar uppdateringar av tidigare underrättelser, **finns det fortfarande medlemsstater som inte skickar några uppdateringar alls** (Estland och Slovenien) eller **endast ett fåtal** (Bulgarien, Grekland, Irland och Malta).

²¹ Belgien, Bulgarien, Cypern, Estland, Finland, Förenade kungariket, Grekland, Italien, Kroatien, Lettland, Malta, Nederländerna, Polen, Portugal, Spanien, Sverige, Tjeckien, Tyskland, Ungern.

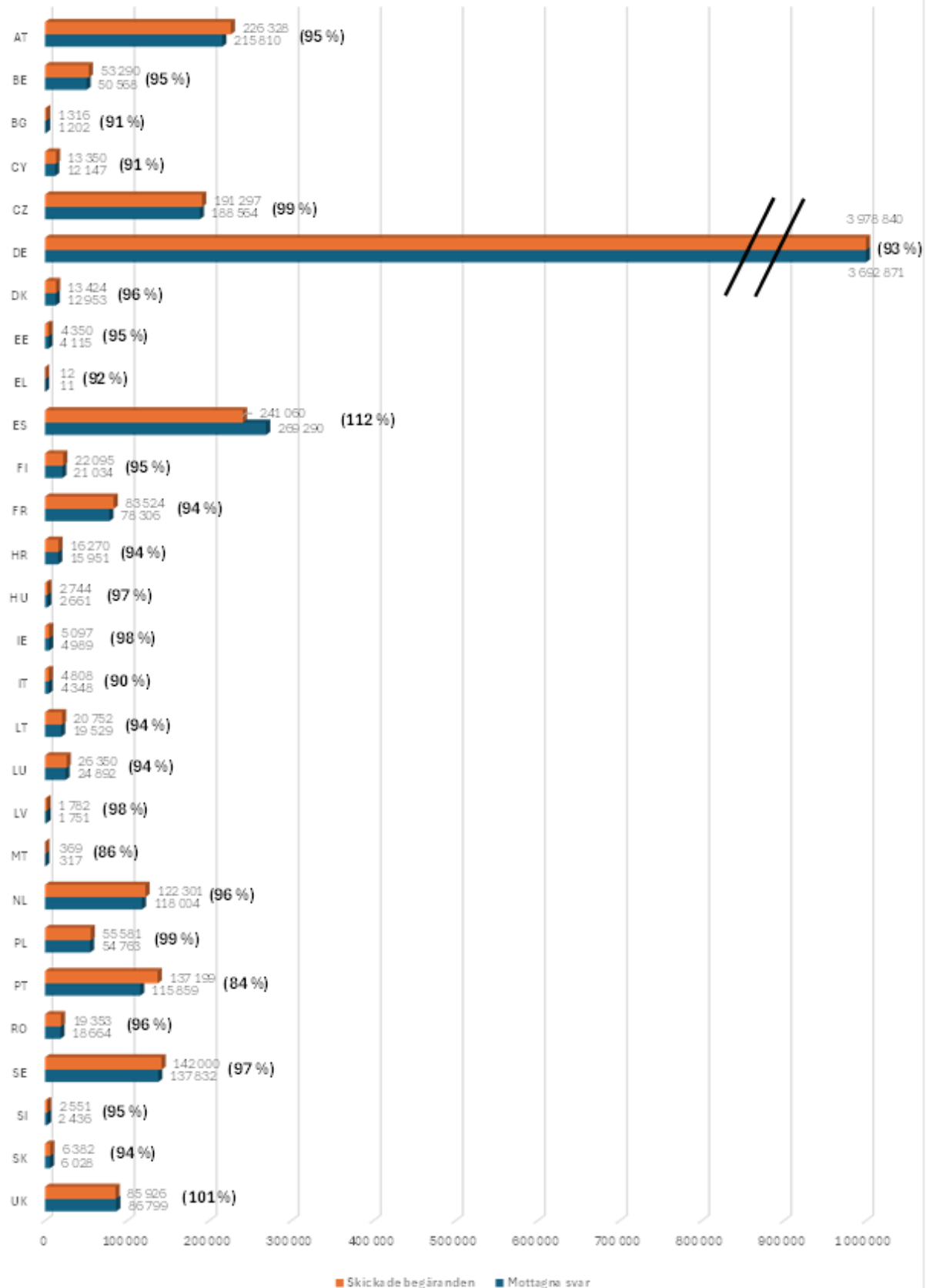
²² En detaljerad analys av de enskilda medlemsstaternas statistik över fällande domar och underrättelser finns i avsnitt 3 i arbetsdokumentet.

2.5. Begäranden om uppgifter

I diagrammet nedan jämförs det totala antalet begäranden om uppgifter som varje medlemsstat skickade under perioden 2020–2024 med antalet mottagna svar, och den andel begäranden som besvarades anges i procent²³.

²³ För de årliga uppgifterna för denna period, se avsnitt 2.4 i arbetsdokumentet.

Totalt antal skickade begäranden och mottagna svar per medlemsstat, 2020–2024

Under perioden 2020–2024 utfärdades nästan **5,5 miljoner begäranden om uppgifter**. Som nämns i avsnitt 2.2 har det årliga **antalet begäranden ökat med 25 %** sedan 2020 och uppgick till **1,2 miljoner år 2024**.

Antalet utfärdade begäranden varierade avsevärt mellan medlemsstaterna, från nästan fyra miljoner i Tyskland till endast tolv i Grekland. De viktigaste faktorerna som förklarar denna variation är antalet medborgare i andra medlemsstater som är bosatta i en viss medlemsstat och nationell lagstiftning som föreskriver skyldighet att uppvisa utdrag ur kriminalregistret.

Liksom tidigare år var **Tyskland den mest aktiva medlemsstaten** när det gäller **utfärdade begäranden (73 % av alla begäranden)** under perioden 2020–2024, följt av Spanien (4,4 %) och Österrike (4,1 %)²⁴. Den största ökningen av antalet begäranden noterades i Sverige och Rumänien, som skickade fem gånger fler begäranden 2024 än 2019, samt i Belgien och Spanien, där antalet skickade begäranden nästan tredubblades.

Trots den generella ökningen av antalet begäranden kvarstår det problem som noterades i tidigare statistiska rapporter, nämligen att vissa **medlemsstater nästan inte skickar några begäranden alls** (Grekland) eller **skickar ett lågt antal begäranden** i förhållande till antalet andra EU-medborgare som är bosatta i landet (Bulgarien, Estland, Ungern, Irland, Italien, Lettland, Malta och Slovenien)²⁵. Dessutom **minskade antalet skickade begäranden avsevärt** i Frankrike, Irland och Italien under perioden 2020–2024 jämfört med referensuppgifterna för 2019. Detta kan leda till att brottmålsdomstolar meddelar domar utan kännedom om fällande domar som meddelats i andra medlemsstater, i strid med kraven i rambeslut 2008/675/RIF. Dessutom hämmas den förebyggande effekten av att begära utdrag ur kriminalregistret för andra ändamål än brottmålsförfaranden, t.ex. kontroller före anställning.

För en närmare analys och en **uppdelning av begäranden för straffrättsliga ändamål och för andra ändamål**, se avsnitt 2.8.

Ovanstående uppgifter visar också att **inte alla begäranden om uppgifter besvaras** (se även avsnitt 2.6). Av de medlemsstater som skickade flest begäranden fick följande andel inget svar under rapporteringsperioden: 7 % av Tysklands begäranden (286 000), 5 % av Österrikes begäranden (10 500) och hela 15 % av Portugals begäranden (21 300). För Spanien var situationen däremot den motsatta: antalet mottagna svar under denna period översteg antalet skickade begäranden med 11 %, vilket kan bero på att eftersläpande svar mottogs från andra medlemsstater.

➤ **Begäranden om uppgifter uppgick till 1,2 miljoner efter en långsam men stadig ökning**

Det årliga **antalet begäranden om uppgifter har ökat stadigt med 25 % sedan 2020**, och uppgick till **1,2 miljoner år 2024**. Denna ökning har dock **inte varit lika dramatisk** som under den föregående mätperioden.

Antalet utfärdade begäranden fortsatte att variera avsevärt mellan medlemsstaterna, från fyra miljoner i Tyskland (73 % av alla begäranden) till endast tolv i Grekland under den femåriga rapporteringsperioden.

²⁴ Därefter följde Tjeckien (3,5 % av alla begäranden som skickades under perioden 2020–2024), Sverige (2,6 %), Portugal (2,5 %) och Nederländerna (2,2 %).

²⁵ Bulgarien skickade sammanlagt 1 300 begäranden under perioden 2020–2024, medan Estland skickade 4 350, Ungern 2 700, Irland 5 100, Italien 4 800, Lettland 1 800, Malta 370 och Slovenien 2 500.

- **Ecris används fortfarande inte alltid för att begära uppgifter om tidigare fällande domar**

Trots att det totala antalet begäranden har ökat kvarstår det problem som uppmärksammats i tidigare statistiska rapporter, nämligen att **vissa medlemsstater nästan inte skickar några begäranden alls** (Grekland) eller **endast ett fåtal begäranden** i förhållande till antalet andra EU-medborgare som är bosatta i landet (Bulgarien, Estland, Ungern, Irland, Italien, Lettland, Malta och Slovenien). Problemet berör till stor del **samma medlemsstater** som tidigare.

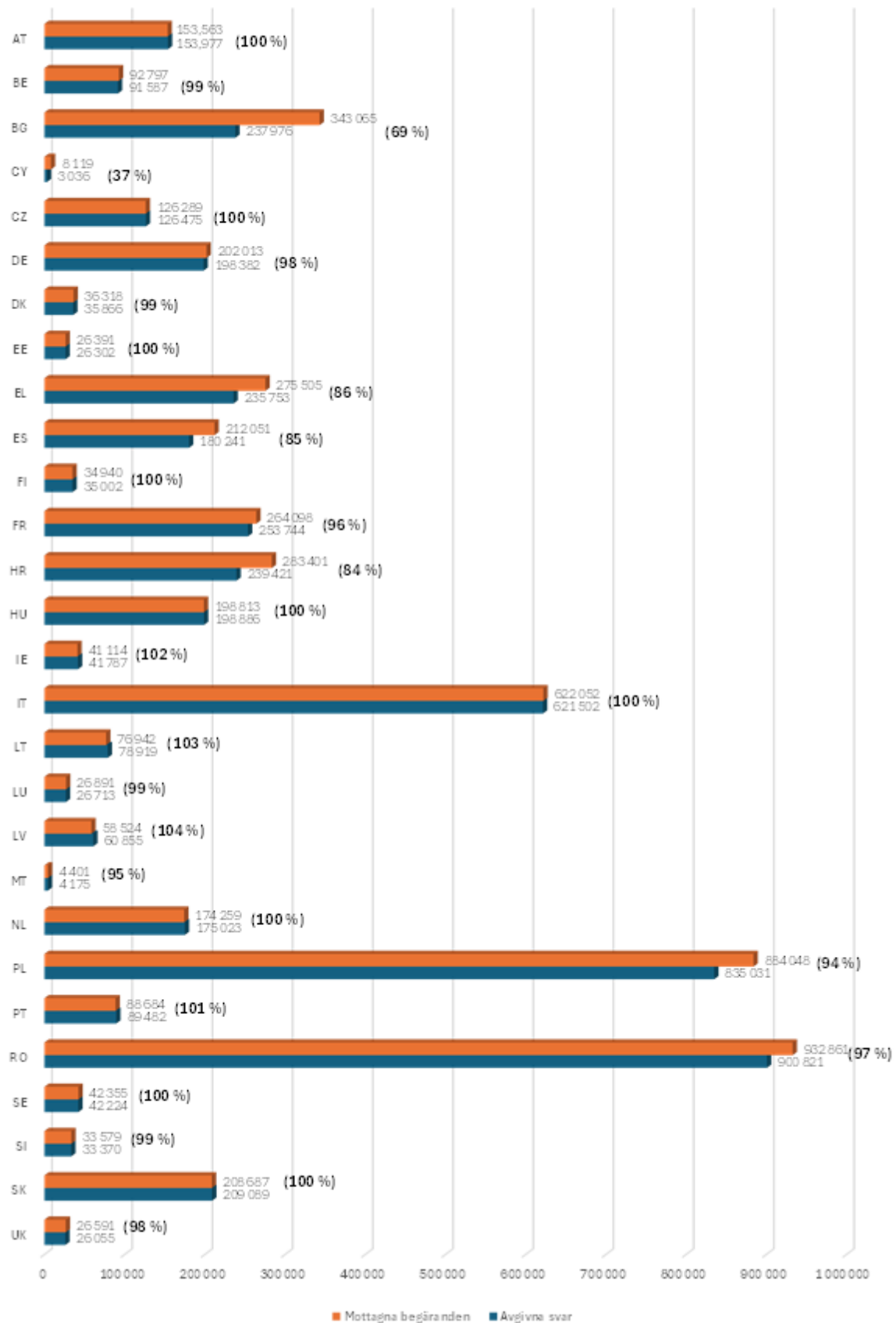
Flera medlemsstater **använder Ecris uteslutande eller nästan uteslutande för straffrättsliga förfaranden** (Belgien, Kroatien, Ungern, Irland, Italien, Luxemburg, Slovenien och Slovakien). Andra medlemsstater begär uppgifter **nästan uteslutande för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden** (Tjeckien, Cypern, Grekland och Spanien).

2.6. Svar på begäranden

Diagrammet nedan visar det totala antalet och andelen svar som varje medlemsstat skickade under perioden 2020–2024, jämfört med antalet motsvarande mottagna begäranden om uppgifter²⁶.

²⁶ För de årliga uppgifterna för denna period, se avsnitt 2.5 i arbetsdokumentet.

Totalt antal mottagna begäranden och avgivna svar per medlemsstat, 2020–2024

Medlemsstaterna skickade sammanlagt nästan **5,2 miljoner svar på begäranden om uppgifter** 2020–2024. **Antalet mottagna begäranden** under denna period **varierade avsevärt mellan medlemsstaterna**, från 933 000 i Rumänien och 884 000 i Polen till 4 400 begäranden i Malta. Särskilt två faktorer förklarar dessa variationer: medlemsstatens totala befolkning och antalet av dess medborgare som är bosatta i andra medlemsstater.

De medlemsstater som **besvarade flest begäranden** i absoluta tal (det vill säga inte nödvändigtvis flest i förhållande till antalet mottagna begäranden) under den femåriga rapporteringsperioden var Rumänien (901 000 svar – 17,5 % av alla svar som skickades via Ecris), Polen (835 000 – 16 %) och Italien (621 000 – 12 %)²⁷.

Även om alla medlemsstater i allmänhet besvarar begäranden om uppgifter, **lämnades fortfarande 317 000 begäranden om uppgifter obesvarade** under perioden 2020–2024. Så många som **en tredjedel av medlemsstaterna** skickade färre svar än det antal begäranden de mottog. I genomsnitt var **omkring 5,8 % av samtliga begäranden obesvarade, en ökning från 4,1 % år 2019 och 3,6 % år 2016**. Den **ökande tendensen att inte uppfylla skyldigheten att besvara begäranden** om uppgifter är alarmerande med tanke på de potentiellt tragiska konsekvenserna.

Bland de medlemsstater som mottog flest begäranden var andelen obesvarade följande: Bulgarien 31 % (105 000), Kroatien 15,5 % (44 000), Spanien 15 % (39 800), Grekland 14 % (39 800), Polen 5,5 % (49 000), Frankrike 4 % (10 400) och Rumänien 3,4 % (32 000). Italien, den medlemsstat som mottog det tredje högsta antalet begäranden, besvarade nästan samtliga.

Cypern hade den **högsta andelen obesvarade begäranden** (62 % av samtliga mottagna begäranden). I Lettland, Litauen, Irland och Portugal översteg däremot antalet skickade svar under denna period antalet mottagna begäranden med 1–4 %, vilket kan bero på att eftersläpande svar skickades. En detaljerad analys av de enskilda medlemsstaternas statistik över svar på begäranden finns i avsnitt 3 i arbetsdokumentet.

➤ **Ökande antal obesvarade begäranden om uppgifter**

Även om alla medlemsstater i allmänhet besvarar begäranden, **fick 317 000 begäranden om uppgifter inget svar under perioden 2020–2024**. Detta motsvarar **5,8 % av alla begäranden**, en ökning från 4,1 % år 2019. Den ökande tendensen att underlåta att uppfylla skyldigheten att besvara begäranden om uppgifter är alarmerande med tanke på de potentiellt tragiska konsekvenserna. De medlemsstater som underlät att besvara den största andelen mottagna begäranden var Cypern, Bulgarien, Kroatien, Spanien och Grekland.

2.7. Svar som inte inkommer inom de föreskrivna tidsfristerna

En annan återkommande fråga är underlåtenheten att svara på begäranden inom de rättsliga tidsfristerna²⁸. Diagrammen nedan ger för samtliga medlemsstater en översikt över det totala antalet och andelen svar som skickades efter de rättsliga tidsfristerna under perioden 2020–

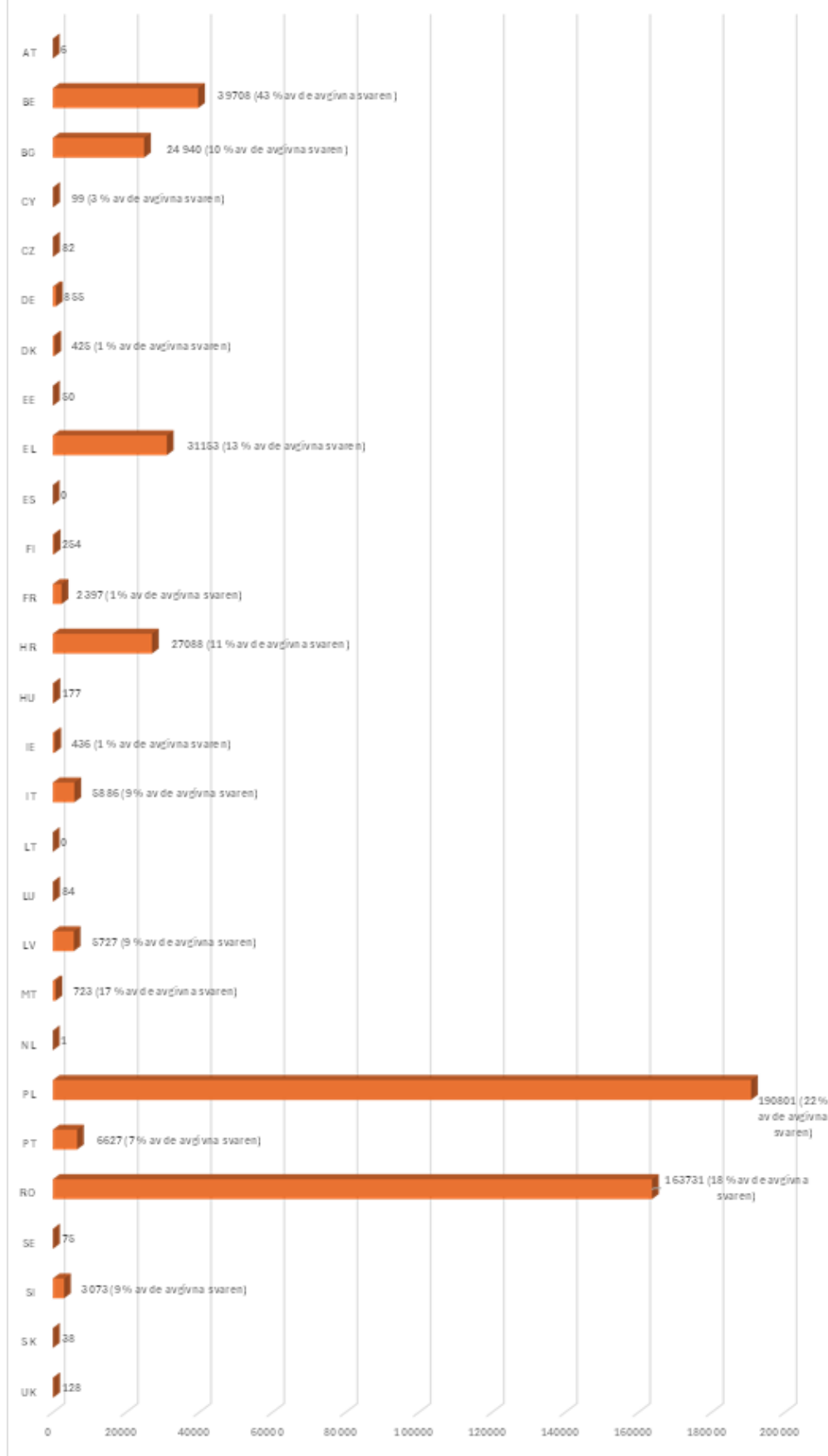
²⁷ Därefter följde flera medlemsstater som var och en stod för omkring 5 % av alla svar som skickades via Ecris: Frankrike (254 000 avgivna svar), Kroatien (239 000), Bulgarien (238 000) och Grekland (235 800).

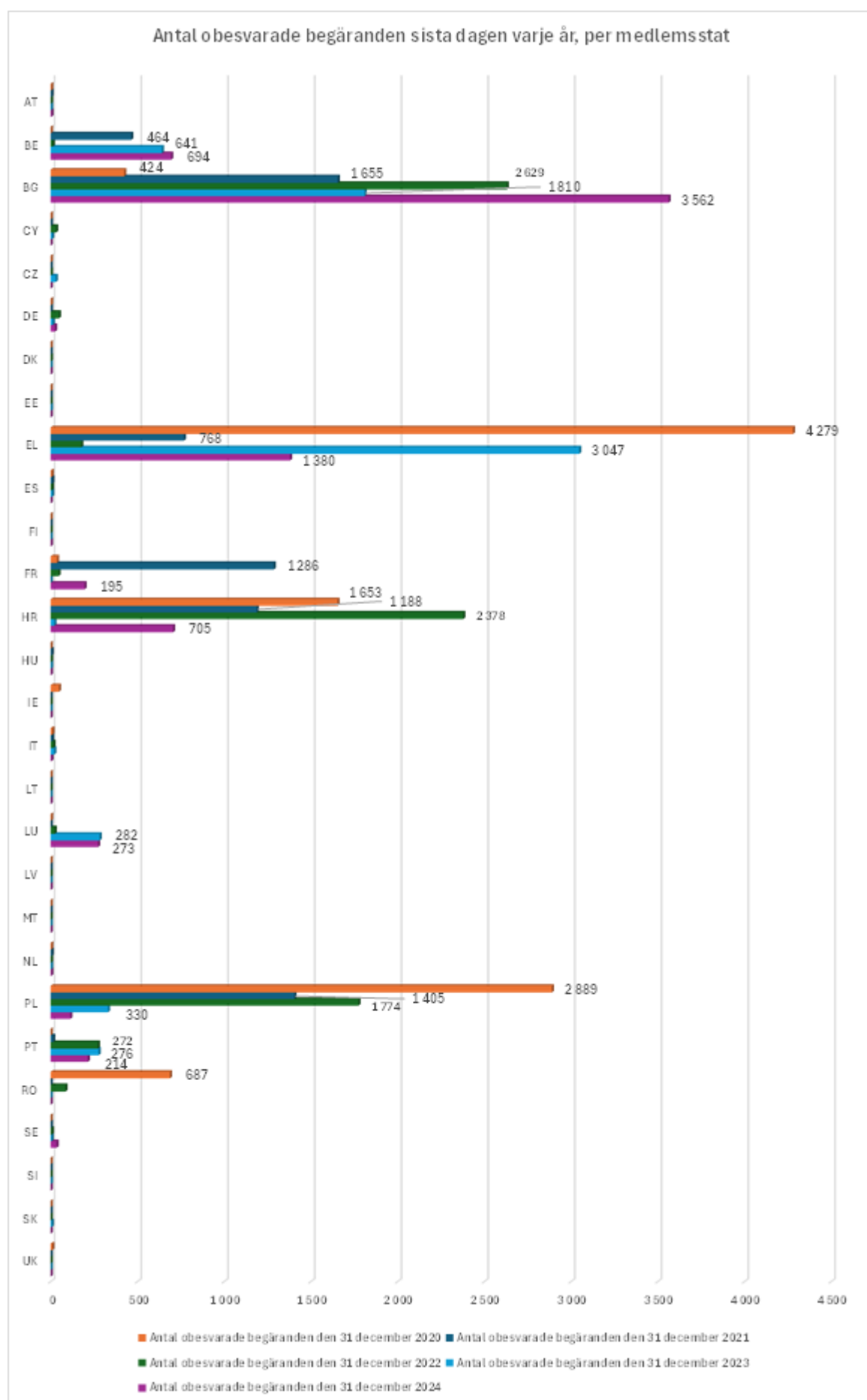
²⁸ Se avsnitt 1.2 ovan.

2024 samt en översikt över de begäranden där svarsfristen hade löpt ut vid utgången av varje kalenderår²⁹.

²⁹ Mer information finns i arbetsdokumentet: årliga uppgifter om svar som skickats efter den rättsliga tidsfristen finns i avsnitt 2.6, och enskilda medlemsstaters statistik över försenade svar finns i avsnitt 3.

Totalt antal svar som skickats efter tidsfristens utgång
per medlemsstat, 2020-2024

Över **500 000 svar skickades efter den rättsliga tidsfristen** under perioden 2020–2024, vilket motsvarar **9,7 % av det totala antalet svar** som skickades under den perioden. Dessutom registrerades **38 000 begäranden för vilka svarsfristen löpte ut**, vilket motsvarar **0,7 %** av alla begäranden.

Dessa siffror visar på en **betydande förbättring** när det gäller att besvara begäranden i tid. Jämfört med referensuppgifterna för 2019³⁰ **halverades antalet försenade svar**, och antalet **begäranden där svarsfristen hade löpt ut var mer än fem gånger så litet**.

Trots den övergripande minskningen av antalet svar som inte inkommit inom de rättsliga tidsfristerna kvarstår i flera medlemsstater problemet med sena svar, vilket redan har uppmärksammat i tidigare statistiska rapporter. Även om den stora majoriteten av medlemsstaterna fortfarande har mindre än 0,5 % sena svar, **gäller svårigheterna att hålla tidsfristerna** främst de **medlemsstater som mottagit ett mycket stort antal begäranden om uppgifter**.³¹ (Polen: 22 % av svaren skickades för sent under perioden 2020–2024, vilket motsvarar 190 800 sena svar; Rumänien: 18 %, 163 700; Grekland: 13 %, 31 200; Kroatien: 11 %, 27 000; Bulgarien: 10 %, 24 900; Italien: 9 %, 5 900), men även flera andra medlemsstater (Belgien: 43 %, 39 700; Malta: 17 %, 700; Lettland: 9 %, 5 700; Slovenien: 9 %, 3 000; Portugal: 7 %, 6 600).

Problemet med begäranden där **svarsfristen hade löpt ut**, vilket ledde till antingen sena svar eller uteblivna svar, **var begränsat**. Detta avsåg 3,5 % av begärandena i Grekland (9 600 begäranden där svarsfristen hade löpt ut), 3 % av begärandena i Bulgarien (10 100), 2 % av begärandena i Kroatien (5 900), 2 % av begärandena i Belgien (1 800), 2 % av begärandena i Luxemburg (600), 1 % av begärandena i Polen (6 500) och 1 % av begärandena i Frankrike (1 600).

➤ **Betydande förbättring när det gäller att besvara begäranden inom tidsfristen**
Jämfört med referensuppgifterna för 2019 **halverades antalet sena svar** under perioden 2020–2024 och antalet **begäranden där svarsfristen hade löpt ut minskade med mer än fem gånger**. Trots detta skickades **500 000 svar efter den rättsliga tidsfristen (9,7 % av det totala antalet svar)** och **38 000 begäranden med utgången svarsfrist** registrerades (**0,7 % av alla begäranden**).

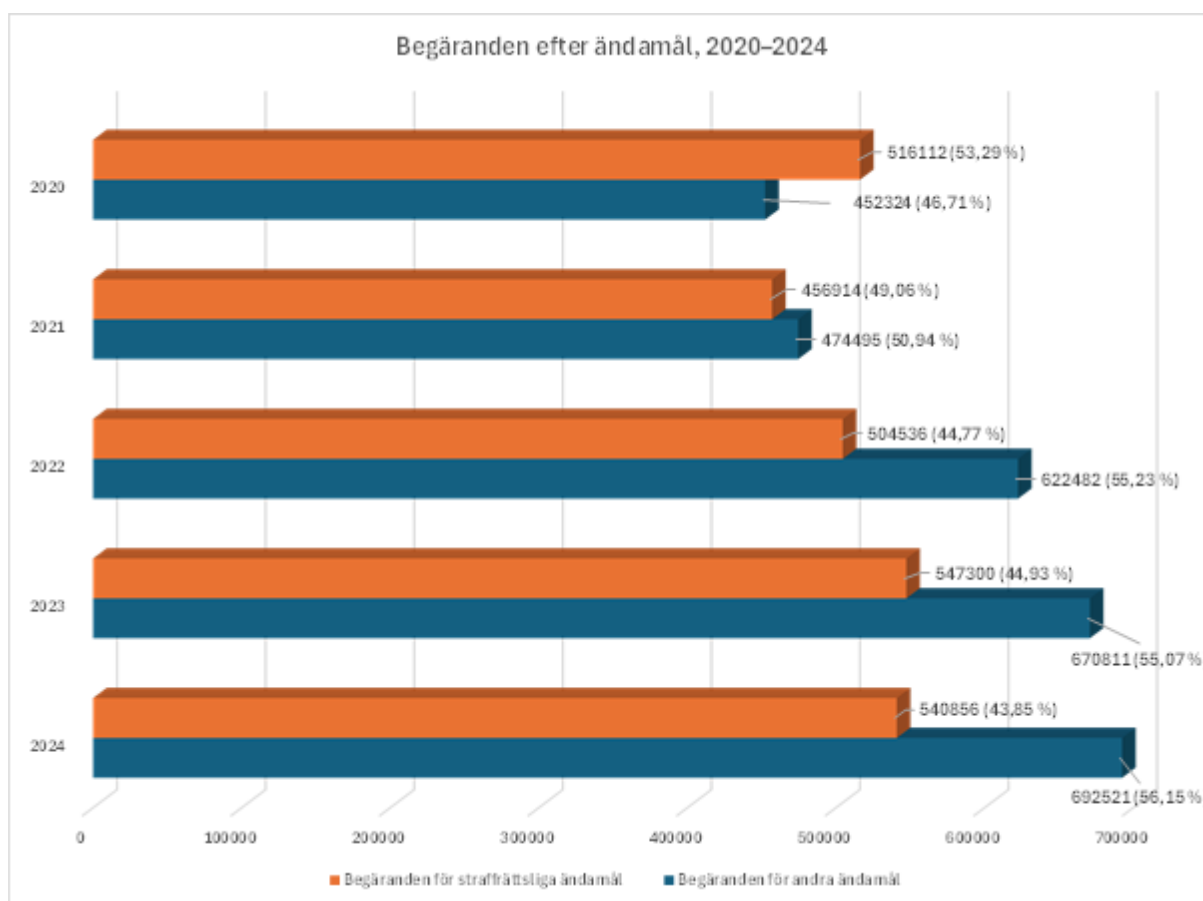
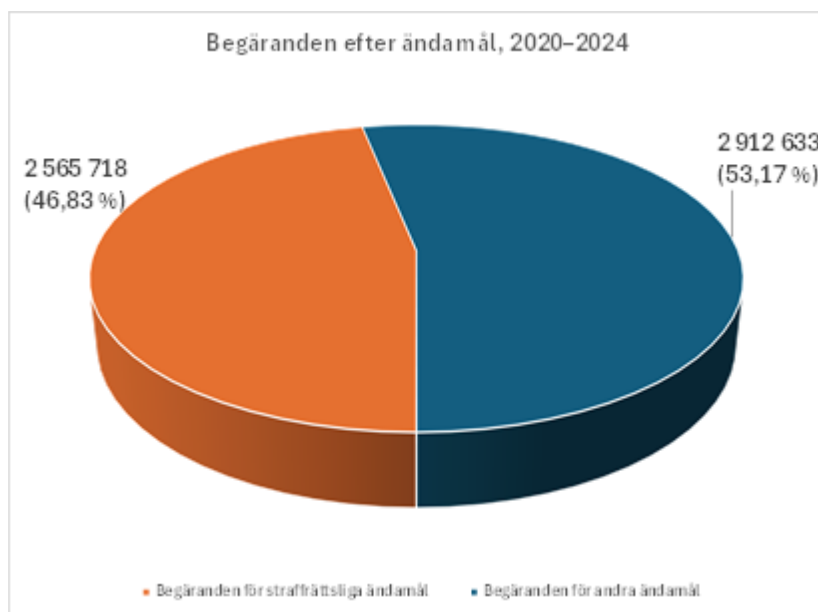
Problemet med sena svar gällde främst de medlemsstater som mottog ett mycket stort antal begäranden om uppgifter (Polen, Rumänien, Grekland, Kroatien, Bulgarien och Italien), men inte enbart dessa (Belgien och Malta).

2.8. Begäranden inom ramen för straffrättsliga förfaranden och för andra ändamål

Diagrammen nedan visar den relativa fördelningen mellan begäranden inom ramen för straffrättsliga förfaranden och begäranden för andra ändamål under rapporteringsperioden 2020–2024, både sammantaget och per år.

³⁰ 190 000 sena svar (18,4 % av samtliga svar) och 42 000 begäranden där svarsfristen hade löpt ut.

³¹ Med undantag av Frankrike.

Under många år utgjorde andelen begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden i genomsnitt 20 % av samtliga begäranden. Som sagt innebar **2019** en **grundläggande förändring i användningen av systemet, som därefter började användas lika ofta för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden som inom ramen för straffrättsliga förfaranden (50/50 %).**

Denna tendens fortsatte under de följande åren, och **2024** utgjorde **andelen begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden 56 % av samtliga begäranden, vilket**

motsvarar **692 500**. Antalet **begäranden inom ramen för straffrättsliga förfaranden** förblev stabilt på omkring **540 000**.

Ökningen av antalet begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden beror främst på den **kraftiga ökningen av begäranden i samband med rekrytering** till yrkesverksamhet eller organiserat **frivilligarbete som innebär direkt och regelbunden kontakt med barn**, i enlighet med **direktiv 2011/93/EU**³². Sammanlagt skickades **233 400** sådana begäranden **under 2024**, vilket är en betydande ökning jämfört med 115 000 under 2019. Den andra bidragande faktorn var att **antalet allmänna begäranden för administrativa ändamål nästan fördubblades** jämfört med 2019 och uppgick till 34 100 under 2024. För det tredje var antalet begäranden i samband med **bakgrundskontroller inför anställning sju gånger** högre 2024 än 2019 och uppgick till 14 000. Det **årliga antalet begäranden från enskilda personer om uppgifter ur sitt eget kriminalregister** har sedan 2019 legat kvar på en i stort sett oförändrad hög nivå, omkring **380 400 begäranden**.

Tyskland är den medlemsstat som i huvudsak ligger bakom ökningen av antalet begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden, med nästan **två miljoner sådana begäranden** under perioden 2020–2024, vilket motsvarade **68 %** av samtliga begäranden för andra ändamål.

Under 2024 gjordes de flesta begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden fortfarande av **enskilda personer som ville få uppgifter om sitt eget kriminalregister**. Dessa begäranden stod för **55 % av alla begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden** och 31 % av samtliga skickade begäranden. Andelen begäranden för dessa ändamål minskade dock från 70 % under referensåret 2019. Det näst största antalet begäranden avsåg **rekrytering i enlighet med direktiv 2011/93/EU** (**34 %** av samtliga begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden³³, jämfört med 22 % år 2019). Andelen allmänna begäranden för **administrativa ändamål** ökade från 3,8 % av samtliga begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden år 2019 till **5 %** år 2024 (och 3 % av samtliga begäranden), vilket var den tredje största andelen. Antalet begäranden i syftet att **förvärva ett annat medborgarskap** var fyra gånger högre 2024 än 2019 och låg på fjärde plats med **2,5 %** (17 400). Slutligen utgjorde begäranden i samband med **bakgrundskontroller inför anställning** **2 %** av samtliga begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden³⁴.

Eftersom **medlemsstaterna i mycket varierande grad använder olika kategorier för att ange ändamålet med begäranden** om uppgifter via Ecris, är det inte möjligt att dra säkra slutsatser utifrån den nuvarande statistiken om antalet begäranden i varje **underkategori**. Vissa medlemsstater tenderar att endast använda allmänna kategorier, till exempel ”administrativa ändamål” eller ”bakgrundskontroll inför anställning”, i stället för att ange det specifika ändamålet med begäran.

³² Direktiv 2011/93/EU om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi, EUT L 335, 17.12.2011, s. 1.

³³ 19 % av samtliga begäranden.

³⁴ Mer information om antalet begäranden för olika kategorier av ändamål 2020–2024 finns i avsnitt 2.7 i arbetsdokumentet.

Statistiken visar också att **flera medlemsstater använder Ecris uteslutande eller nästan uteslutande inom ramen för straffrättsliga förfaranden** (Belgien – 100 % av landets begäranden; Ungern och Slovenien – 99 %; Kroatien och Luxemburg – 96 %; Irland – 93 %; Italien – 91 %; Slovakien – 86 %. Å andra sidan begär vissa medlemsstater uppgifter **nästan uteslutande för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden** (Spanien – 97 % av landets begäranden; Grekland – 93 %; Tjeckien – 88 %; Cypern – 97 % av landets begäranden under 2022 och 2024). Båda dessa tendenser leder till brist på viktiga uppgifter, vilket kan få tragiska konsekvenser.

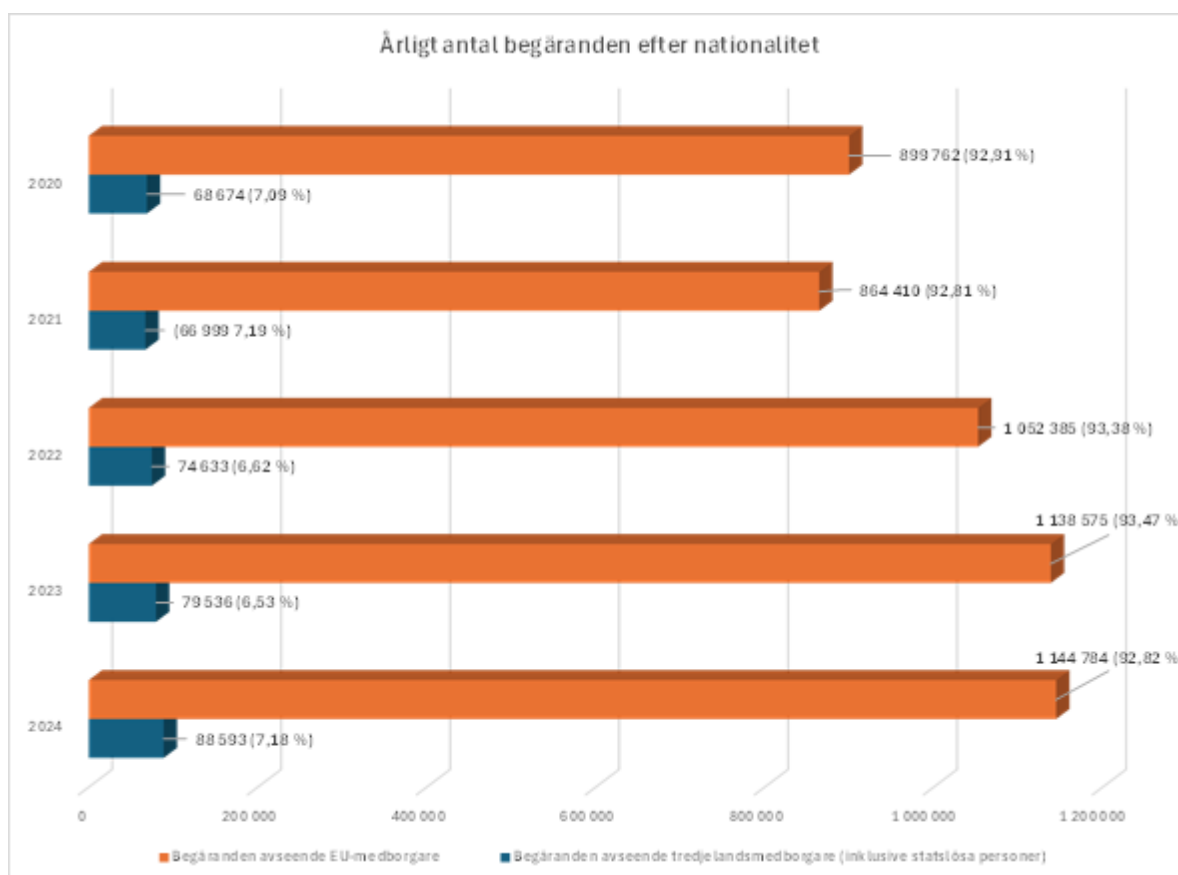
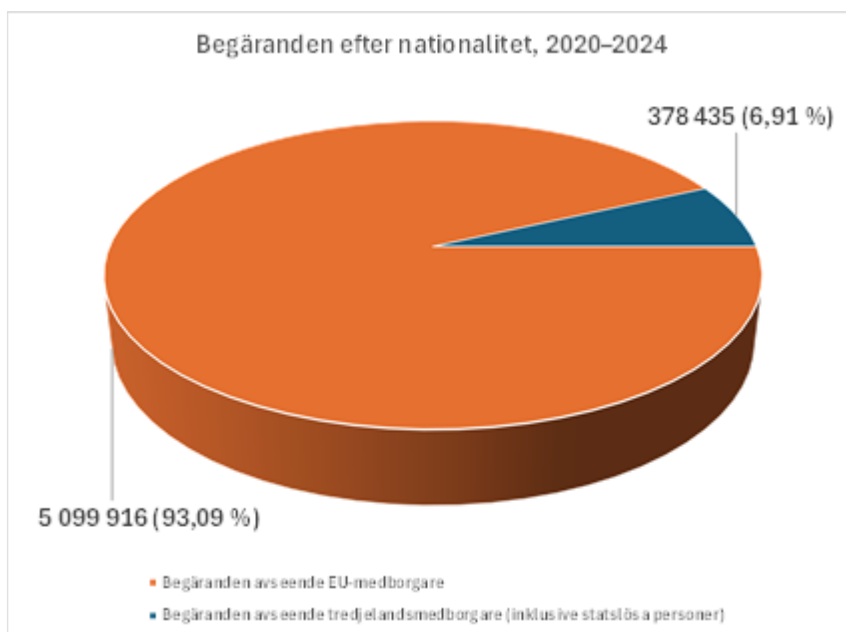
➤ **Ecris används oftare för andra ändamål än för straffrättsliga förfaranden!**
En grundläggande förändring i användningen av Ecris inleddes 2019, då systemet började användas **allt oftare för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden** (t.ex. bakgrundskontroller inför anställning och begäranden från enskilda personer om uppgifter ur det egna kriminalregistret). År 2024 utgjorde sådana begäranden **56 % av samtliga skickade begäranden, vilket motsvarar 692 500 begäranden**.

Denna ökning beror huvudsakligen på tre faktorer. För det första **fördubblades, jämfört med 2019, antalet begäranden i samband med rekrytering till verksamheter som innebär kontakt med barn**, i enlighet med direktiv 2011/93/EU (233 400 begäranden, motsvarande 34 % av samtliga begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden). För det andra skickades **ett stort antal begäranden från enskilda personer om uppgifter ur det egna kriminalregistret** (380 400 begäranden, motsvarande 55 %). För det tredje skedde **nästan en fördubbling av antalet allmänna begäranden för administrativa ändamål** (34 100 begäranden, motsvarande 5 %).

2.9. Begäranden som avser EU-medborgare och tredjelandsmedborgare

Diagrammen nedan visar den relativa fördelningen mellan begäranden som avser EU-medborgare och begäranden som avser tredjelandsmedborgare under rapporteringsperioden 2020–2024, både sammantaget och per år³⁵.

³⁵ Se även tabellen i avsnitt 2.8 i arbetsdokumentet.

I genomsnitt avsåg **93 %** av samtliga begäranden som skickades under perioden 2020–2024 **EU-medborgare**, medan omkring **7 %** (378 400 begäranden) **avsåg tredjelandsmedborgare**. Andelen begäranden som avsåg statslösa personer var försumbar (0,01 %, 550 begäranden).

Även om **andelen begäranden om uppgifter om tredjelandsmedborgare** har legat kvar på **samma nivå** sedan 2019, har det **faktiska antalet sådana begäranden ökat** stadigt och uppgick till **88 600 år 2024**.

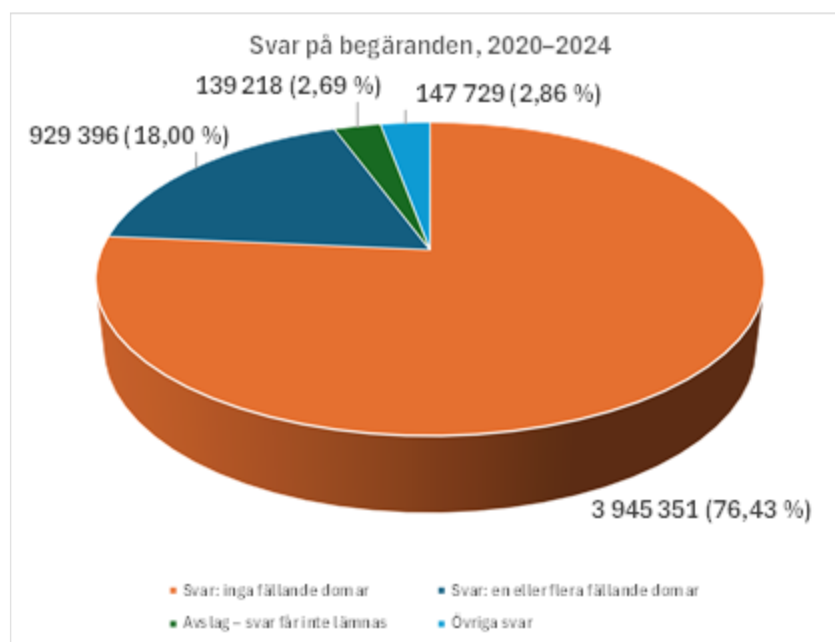
Under 2019 antogs³⁶ kompletterande lagstiftning för att inrätta ett centralt system (Ecris-TCN) för effektiv identifiering av de medlemsstater som har uppgifter om tredjelandsmedborgare som fällts för brott i EU i sina kriminalregister. När systemet väl tas i drift kommer det att möjliggöra ett effektivare utbyte genom Ecris av uppgifter om tredjelandsmedborgare, vilket förväntas leda till en betydande ökning av antalet begäranden om uppgifter.

➤ **Ecris-systemet används fortfarande sällan för tredjelandsmedborgare**

Under perioden 2020–2024 avsåg i genomsnitt **93 %** av samtliga begäranden **EU-medborgare**, medan omkring **7 %** avsåg **tredjelandsmedborgare och statslösa personer**. Antalet begäranden om uppgifter om tredjelandsmedborgare har **ökat** stadigt sedan 2017 och översteg **88 000 under 2024**. **Ecris-TCN:s** idrifttagande förväntas leda till en betydande ökning av antalet utbyten rörande tredjelandsmedborgare som görs genom Ecris.

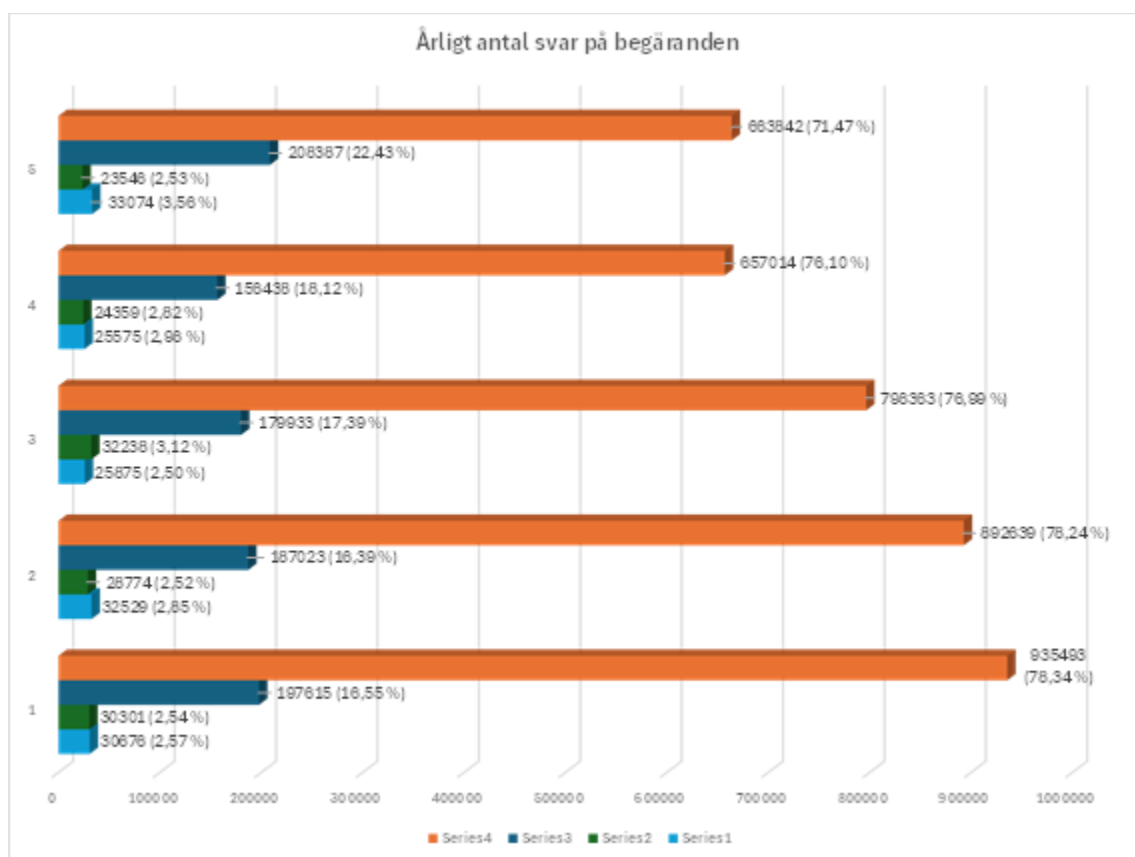
2.10. Svar som innehåller uppgifter om fällande domar

Diagrammen nedan visar den relativa fördelningen mellan svar på begäranden som innehåller uppgifter om en eller flera fällande domar, svar utan uppgifter om fällande domar, avslag på begäranden och andra typer av svar under rapporteringsperioden 2020–2024, både sammantaget och per år³⁷.

³⁶ Förordning 2019/816/EU om inrättande av Ecris-TCN, EUT L 135, 22.5.2019, s. 1, samt direktiv 2019/884/EU.

³⁷ Se fotnot 11. Se även tabellen i avsnitt 2.9 i arbetsdokumentet.

Under de 13 åren sedan Ecris togs i drift har i **genomsnitt 23 %** av svaren innehållit uppgifter om tidigare fällande domar. Detta innebär att **den berörda personen i nästan vart fjärde fall tidigare hade fällts för brott** en eller flera gånger, vilket visar Ecris betydelse som ett sätt att få tillgång till uppgifter ur kriminalregister.

Under många år låg denna andel stabilt på omkring 30 %, innan den **plötsligt sjönk till 19 % år 2019** och därefter till **16,6 % år 2024**, parallellt med den kraftiga ökningen av antalet begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden. Det är ett **positivt tecken** att majoriteten av de personer som är föremål för en begäran om uppgifter, till exempel i samband med rekryteringskontroller, licensprövning eller administrativa förfaranden, inte tidigare har fällts för brott.

Under **2024** uppgick antalet svar som innehöll uppgifter om fällande domar till **197 600**, en ökning från 188 000 år 2019. Svar utan uppgifter om fällande domar stod för 78 % av samtliga svar, medan andra svar och avslag på begäranden tillsammans stod för 5 % av det totala antalet.

- **Endast 16,6 % av svaren innehöll uppgifter om tidigare fällande domar**
Under de 13 år som Ecris har varit i drift har i genomsnitt **23 % av alla begäranden om uppgifter besvarats med uppgifter** om den berörda personens **tidigare fällande domar**. Till följd av den kraftiga ökningen sedan 2019 av antalet begäranden för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden, där de berörda personerna vanligtvis inte tidigare har fällts för brott, **har denna andel fortsatt att minska och utgjorde 16,6 % år 2024**. Trots detta innehöll över **197 000 svar** det året uppgifter om tidigare fällande domar.